

SPOTKANIE WSPÓLNOTOWE – konspekt

Temat: SIŁA WSPÓLNOTY

Cel dydaktyczny: Ukazanie roli wspólnoty w życiu chrześcijanina.

Cel pedagogiczny: Polepszenie więzi panujących we wspólnocie parafialnej oazy.

Czas trwania: ok. 1h 30min

Pomoce: świeca, kłębek włóczki, schemat wspólnoty wspólnot, kuferek, małe karteczki, długopisy, materiały do wykonania plakatów

I. Modlitwa

Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich.

Duchu Święty, Duchu jedności, miłości, Duchu, który spajasz, który czynisz Kościół jednym Ciałem! Gorąco ufamy, że Ty jesteś tutaj pośród nas. Wierzymy, że jesteś rzeczywiście obecny w naszej wspólnocie. Prosimy Cię, ożywiaj nas, napełniaj radością. Pomóż nam dostrzegać Ciebie w drugim człowieku. Daj, aby to spotkanie było dla nas czasem miłości. Czasem, który będzie owocował w naszym życiu.

W chwili ciszy każdy modli się o dobre przeżycie spotkania dla osoby po swojej prawej stronie.

Piosenka: „Duchu Święty przyjdź”

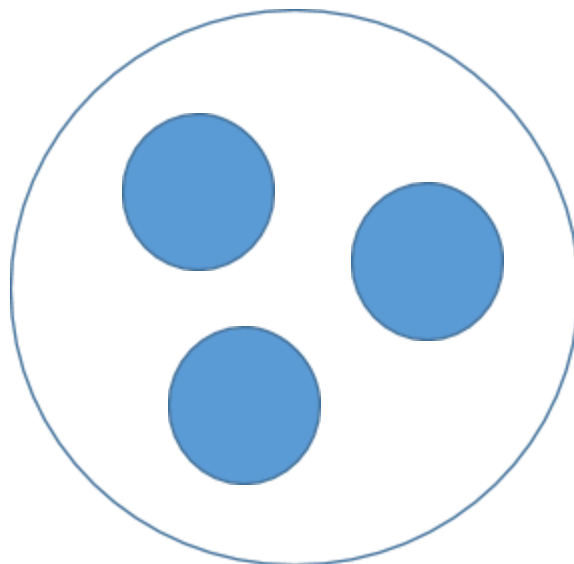
II. Wprowadzenie

1. Zabawa integrująco-wprowadzająca: animator ma kłębek włóczki. Trzymając końcówkę włóczki, rzuca kłębek komuś innemu, mówiąc przy tym jedną rzecz, którą wie o tej osobie (np. co lubi, gdzie się uczy, gdzie była na rekolekcjach). Obowiązuje zasada, że nie rzucaamy włóczki do osób ze swojej grupy formacyjnej (żeby lepiej zintegrować wspólnotę). Każdy rzucając kłębek trzyma nadal w ręku włóczkę, tak by stworzyła się pajęczyna. Kiedy już wszyscy trzymają włóczkę, animator tłumaczy, że pajęczyna ta obrazuje, iż wszyscy we wspólnocie jesteśmy ze sobą powiązani. Następnie prosi kilku uczestników o puszczenie włóczki prezentując, jak bardzo potrzebny jest we wspólnocie każdy jej członek.

III. Rozwinięcie

1. Wspólnota wg ks. Blachnickiego – krótka prezentacja
Animator prezentuje za pomocą schematu (np. takiego jak niżej) ideę „wspólnoty wspólnot” – wspólnoty składającej się z mniejszych wspólnot, w których zawiązują się silniejsze więzi, w których ludzie się znają. Jako Ruch Światło-Życie jesteśmy właśnie taką wspólnotą: mamy małe grupki formacyjne, które składają się na wspólnotę parafialną, takie z kolei wspólnoty spotykają się w większej grupie na

Rejonowych Dniach Wspólnoty, tworzą wspólnotę diecezjalną, w końcu – wspólnotę całego Ruchu.

2. Po co nam wspólnota?

Animator dzieli oazę na ok. 4-osobowe grupy (dzięki małym grupom każdy będzie zaangażowany w pracę). Stara się przy tym, by zespoły były zróżnicowane wiekowo. Każda grupa ma za zadanie wyobrazić sobie chrześcijanina bez żadnej wspólnoty (eucharystycznej, parafialnej, oazowej, rodzinnej) i zaprezentować scenkę z życia takiej osoby (przykłady: Eucharystia bez ludu, chrześcijanin przeżywający trudności i niemający wsparcia). Po ok. 10 minutach na przygotowanie każdy z zespołów prezentuje scenkę i krótko omawia, czego brakowałoby chrześcijaninowi bez wspólnoty.

3. Nasz oazowy skarbiec

Uczestnicy siadają w kręgu. Każdy na małej karteczce zapisuje coś, co wg siebie może dać wspólnocie – jakąś swoją cechę, talent – np. gra na gitarze, chęć pomocy, uśmiech. Następnie każdy wrzuca swoją karteczkę do stojącego na środku kufierka. Animator zaznacza, że zawartość kufierka to wspólnotowy „skarbiec”. Następnie każdy losuje z kufierka jedną karteczkę, czyta na głos i mówi, do czego wg niego przyda się to wspólnocie (np. gra na gitarze – by pośpiewać na pogodnym wieczorku, uśmiech – by rozweselić kogoś kto się smuci). Na koniec animator zaznacza, że największym skarbem wspólnoty jest obecność Boga w niej.

4. Co łączy wspólnotę? – burza mózgów w małych zespołach (takich jak wcześniej). Następnie reprezentanci grup odczytują na forum efekty burzy mózgów. Wspólnie dochodzimy do tego, że tym co łączy wspólnotę najbardziej jest wspólny cel: Chrystus. Obrazujemy to, stając w kręgu (na środku stoi zapalona świeca). Gdy każdy zbliży się do świecy, jesteśmy jednocześnie bliżej siebie nawzajem, gdy zrobimy kilka kroków w tył, oddalimy się od siebie.

IV. Zakończenie

1. Następuje zmiana składu zespołów (dzięki temu uczestnicy mają szansę lepiej zintegrować się z tymi, których nie znają). Tym razem zadanie polega na przygotowaniu reklamy, która zachęcałaby do bycia we wspólnocie. Reklama ma zawierać jakieś nawiązanie do treści spotkania i może przybrać formę plakatu bądź scenki, piosenki, wierszyka. Jako podsumowanie spotkania następuje prezentacja reklam.
2. Postanowienie: w domu, na modlitwie, podziękuję Bogu imiennie za każdą osobę z naszej oazowej wspólnoty.

V. Modlitwa

Wdzięczni naszemu Ojcu za dar wspólnoty oazowej, w której możemy wzrastać w świętości, znajdować wsparcie, dzielić się radością i uczyć się miłości, módlmy się wspólnie, jako Boże dzieci: *Ojcze nasz...*

Apel Jasnogórski